

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-04-13
Besvaras senast
2022-04-29

Till finansminister Mikael Damberg (S)

2021/22:451 Avräkningar från budgeten för internationellt utvecklingssamarbete

Putins besinningslösa attack på Ukraina har i grunden skakat om norra Europa och ställt vår säkerhetsordning på sin spets. Att helt oprovoerat attackera ett fredligt grannland som inte gör något annat än att söka en bättre framtid för sitt folk är vettlöst och saknar motstycke i modern tid.

De vittnesmål om brutalt dödade, torterande och lemlästade som kommer dag efter dag säger alla samma sak: Ska vi vara ett anständigt samhälle behöver vi göra allt i vår makt för att stoppa Putins fruktansvärda krig.

I kris och krig prövas vår solidaritet. Jag är stolt över det Sverige vi varit den senaste tiden – som tagit emot människor som flytt från sina liv från kriget, och som skickar vapen, förnödenheter, material och pengar till Ukraina.

Men vår solidaritet får inte stanna där. För konsekvenserna av Putins krig mot Ukraina drabbar inte bara våra närområden utan stora delar av världen. När priserna på mat och bränsle snabbt stiger är det världens allra fattigaste som drabbas först.

Det larmas redan om ökad världssvält, risk för ökade konflikter och eskalerande krig runt om i världen. Det är larm vi måste agera på.

Tyvärre verkar den socialdemokratiska regeringen bara kunna visa solidaritet till en utsatt grupp i taget. När svenskt bistånd behövs som allra mest väljer man att göra stora avräkningar som de facto kommer att minska biståndet markant. Det kommer knappast att gå obemärkt förbi, och som vanligt är det världens fattiga som drabbas värst. Sverige kan bättre än så. Vad inom utvecklingssamarbetet vill regeringen skära ned? Är det på kvinnliga småbönder i utvecklingsländer som äntligen får ett hållbart jordbruk som ger intäkter och möjlighet till matsäkerhet för fler? Eller är det de kvinnliga fredsnätverken som bidrar till hållbar konfliktlösning? Eller är det på modiga demokrati-, MR- eller miljöaktivister som riskerar förföljelse, fängelse eller tortyr?

Vårt utvecklings- och katastrofbistånd är internationellt erkänt som ett av världens bästa i effektivitet och måloppfyllelse. Vi kan verkligen göra en insats i att rädda människor i akut nöd samtidigt som vårt långsiktiga arbete stärker demokratier, fred och kvinnors rättigheter. Ändå verkar regeringen nu vilja

skära ned på det viktiga internationella arbetet till förmån för Sveriges kommuner. Det är så man baxnar.

Sveriges kommuner är för det första inte fattiga. Av det stöd som kablades ut under coronakrisen finns fortfarande mycket kvar, och statens finanser är urstarka trots åren av pandemi. Trots detta vill regeringen dra av så mycket av biståndet i flyktningmottagning att vi riskerar att göra Sveriges kommuner till vår egen största biståndsmottagare! I en tid när internationellt samarbete behövs mer än någonsin, svält behöver bekämpas dag för dag, klimatförändringarnas effekter minskas och demokrati- och fredsarbetet intensifieras för att minska framtida risker, så framstår det som att regeringen i stället vill dra sig tillbaka. Det är för mig helt obegripligt.

Med anledning av detta vill jag fråga finansminister Mikael Damberg:

1. Vilka förändringar av Sveriges internationella engagemang avser ministern att ta initiativ till, både på kort och lång sikt?
2. Vilka områden och vilka internationella biståndsmottagare avser ministern att föreslå minskat bistånd till?

.....

Janine Alm Ericson (MP)

Överlämnas enligt uppdrag

Annalena Hanell